

KLAMRA (6) *sb f*

klamra (5), **klambra** (1); *klamra BartBydg, Strum, Calep* (3); *klambra CzechEp*.

Oba a jasne.

sg N klamra (3). *♦ I klambra* (1). *♦ pl I klamrami* (2); *-ami* (1), *-(a)mi* (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XIX w.

Zwora, drewniany lub żelazny element spajający ze sobą dwie rzeczy, używany zwykle w budownictwie dla umocnienia ścian; baculus, clava BartBydg; ancon, cuneolus Calep; ansa, ansula, uncus Cn (z niem. Klammer; por. też niem. klamben, klamben 'łączyć kłami') (6) : *BartBydg* 28b; *Działowali też przed ląty/ do łpuńców Stawu Bórtnice/ wyrobili dwa drzewa/ włożyli kłami na łpodek w łpodek/ wykłębili w nich gdzie one kłami miały leżeć/ po tym zaś na one Bórtnice kłami pokrywki y imowali kłami żelaznymi mocno/ y kłami Strum G3; Anconisci – Klamra. Calep* 68b, 277b, 1026b.

W przen (1) : *Niechcę ja tedy już więcej tą kłami łpodek y niepewną/ albo tym kłami który trzymać nie może/ tych dwu rzeczy które z sobą nigdy w jedno skłone być nie mogą ścisnąć. CzechEp* 246.

Synonimy: kleszcze, skobel.

MM